

تمام روزهای ماه رجب، کاروان پیاده‌ای از محله رسالت، راهی حرم می‌شوند

سلام صبح‌گاهی در یک قرار ۲۰ ساله

۳

را گرفته‌اند و برخی نذرهایشان، بیشتر در قالب صبحانه، به کاروان اختصاص داده شده است. این حرکت باعث شده است روزبه‌روز بر جمعیت کاروان افزوده شود.

باقری درباره ملاحظات انجام گرفته برای افراد مسن می‌گوید: خودرویی برای کسانی که نمی‌توانند به راحتی پیاده روی کنند، در نظر گرفته شده است، اما تقریباً همه ترجیح می‌دهند پیاده مشرف شوند و دلیل حضورشان، عشق به امام رضا^(ع) و معنویت مسیر است.

● نشاء صبحگاهی در کاروان پیاده رجبیه

هادی نورانی پنج سال است هر صبح ماه رجب با کاروان حرکت می‌کند و معنویت این پیاده روی را دلیل حضور خود می‌داند: «ذکر دعا و مناجات‌های صبحگاهی، فضای معنوی خاصی به کاروان می‌بخشد. علاوه بر آن، حرکت صبحگاهی نشاطی وصف‌ناشدنی ایجاد می‌کند که در کمتر لحظاتی می‌توان تجربه کرد».

او ادامه می‌دهد: اینکه در گرما و سرما، حتی در کولاک، پیرو جوان و عاشقان علی بن موسی الرضا^(ع) همدل در کنار هم جمع می‌شوند و این حرکت معنوی به قرائت زیارت رجبیه و توسل به اهل بیت^(ع) در حرم ختم می‌شود، نشان دهنده وابستگی و دلدادگی مشهدی‌ها به حضرت رضا^(ع) است. نورانی معتقد است این تجربه، ترکیبی از معنویت و نشاط جسمی است که روح و جسم شرکت‌کنندگان را هم‌زمان تغذیه و حضور در جمع عاشقان را شیرین‌تر می‌کند.

«مسافت رسیدن به حرم مطهر حدود یک ساعت طول می‌کشد و در میانه راه با صبحانه‌ای مختصر پذیرایی انجام می‌شود».

● رواق دارالهدایه، قرارگاه آرام و معنوی

باقری درباره همکاری آستان قدس رضوی می‌گوید: برنامه اصلی ماهروز در رواق دارالهدایه حرم انجام می‌شود؛ خادمان این رواق را برای سخنرانی، مرثیه سرایی و قرائت زیارت رجبیه و زیارت امین... آماده می‌کنند. در طول مسیر فقط برگه‌های کوچک اعمال ماه رجب بین کاروانیان توزیع می‌شود تا سروصدایی ایجاد نشود و مزاحم استراحت شهروندان نشویم.

او همچنین تأثیر معنوی این حرکت را برجسته می‌کند: «در طول سال‌ها، بسیاری از شرکت‌کنندگان حاجات دنیوی و اخروی خود

مریم ذوالفقاری | اوایل دهه ۸۰، حجت الاسلام والمسلمین نورمحمد نظری، امام جماعت مسجد منتظرالمهدی^(عج) در محله رسالت، تصمیم گرفت در ماه رجب، کاروان پیاده‌ای برای زیارت امام رضا^(ع) راه بیندازد. ابتدا تنها او و چند نفر از اهالی همراه بودند، اما کم‌کم این حرکت معنوی به گوش دیگران رسید و تعداد شرکت‌کنندگان افزایش یافت. حالا بعد از گذشت بیست سال از آغاز برنامه «پیاده روی رجبیه»، جمعیت این کاروان از حدود دویست نفر در زمستان به بیش از هزار نفر در فصل‌های گرم رسیده است و از کودکان تا سالمندان، از پزشک و مهندس تا کسبه، همه با هم قدم در راه عشق می‌گذارند.

● مسیر یک ساعته، خاطره‌ای همیشگی

بعد از حدود دوهفته فعالیت، چند سال است برنامه‌های پیاده روی ایام رجبیه به حجت الاسلام والمسلمین محمد رضا باقری واگذار شد. او درباره روند برگزاری این برنامه معنوی توضیح می‌دهد: در ماه رجب، با گذشت نیم ساعت از اذان صبح، حوالی ساعت ۵:۳۰ از مجتمع منتظرالمهدی^(عج) در خیابان قنات حرکت خود را همراه حدود سی نفر آغاز می‌کنیم. در مسیر، سایر شهروندان که از حرکت ما با خبرند، حتی از کوچه‌ها و خیابان‌های دیگر و مناطق مجاور، به کاروان اضافه می‌شوند.

او اشاره می‌کند که در فصل سرد و روزهای کاری، اغلب شرکت‌کنندگان میانگین سنی پنجاه تا شصت سال دارند، اما در ایام تعطیل و تابستان حضور نوجوانان و جوانان پررنگ‌تر می‌شود؛

امید محله پنجتن، سیاه‌قلم را پلی میان علاقه و آینده شغلی کرده است

۵۰ ساعت تمرین برای کشیدن رؤیاها

امید محله

● پایه نهم هستی و امسال باید انتخاب

رشته کنی. برنامه‌ات چیست؟

می‌خواهم بروم رشته گرافیک. با مشاور مدرسه مان هم صحبت کرده‌ام.

● تکلیف نقاشی سیاه‌قلم چه می‌شود؟

ادامه می‌دهم. همین الان هم کنار درس‌های مدرسه، تمرین می‌کنم. در فضای مجازی کانال راه‌انداخته‌ام برای نشان دادن نمونه کارهایم و سفارش هم گرفته‌ام.

● سروکار داشتن با این هنر، چه تغییری در تو ایجاد کرده است؟

مهم‌ترین تأثیری که احساس می‌کنم، این است که آدم قوی‌تری شده‌ام. من قبلاً صبور نبودم. ولی الان برای اینکه یک طرح خوب از کار در بیاید، باید حواسم را جمع کنم و به جزئیات توجه کنم تا به نتیجه‌ای که می‌خواهم برسم. حس می‌کنم که در بقیه چیزها هم صبرم بیشتر شده است.

● از مشوق‌هایت بگو و اینکه کسی را به این هنر، جذب کرده‌ای؟

به جز پدر و مادرم، مربی و هم‌کلاسی‌هایم؛ هر کس که نمونه کارهایم را می‌بیند، آفرین می‌گوید. چند نفری هم علاقه‌مند شدند بیایند این رشته را یاد بگیرند. تا جایی که خبر دارم، هنوز تصمیمشان را عملی نکرده‌اند.

● طراحی را هنر ساده‌ای می‌دانی؟

نه. بعضی قسمت‌هایش مثل طراحی چهره به خاطر ظرافت‌هایی که باید رعایت کنم، مخصوصاً جلسه‌های اول، برایم سخت بود. به مرور با تمرین، ساده‌تر شده است.

● کدام یک از آثار نمایشگاه

اثر تو بود؟

چهره شهید چمران، شهید فهمیده، سردار سلیمانی و تابلوی فاطمیه را کشیده‌ام.

● کدامشان را بیشتر دوست

داری؟

فاطمیه را. دو ساعت بیشتر طول نکشید. وقتی تمام شد، باورم نشد که این طراحی

فرزانه شهامت | آینده برای زهرا داروغه، نوجوان چهارده ساله محله پنجتن، خلاصه شده است در طراحی. او که از کودکی، عاشق دست گرفتن مداد و کشیدن اجسام، مناظر، لباس‌ها و چهره‌ها بوده، تابستان امسال، با دوره‌ای که در مسجد چهارده معصوم^(ع) برگزار شد، گام‌های بلندی به سمت شکوفاتر شدن استعدادش برداشته است. با او در نمایشگاهی آشنا شدیم که چندی پیش در این مسجد واقع در محله شهید قربانی برگزار شد و برخی مسئولان محلی مثل رئیس کلانتری پنجتن و فرمانده بسیج ناحیه ۲ میثم، مهمان آن بودند.

● کی متوجه علاقه‌ات به نقاشی شدی؟

درست نمی‌دانم. از وقتی یاد می‌آید، عاشق این هنر بودم. مدتی هم دنبال کلاس آموزشی می‌گشتم تا اینکه تابستان امسال، دوستم نرجس، مسجد چهارده معصوم^(ع) در خیابان جماران را معرفی کرد و گفت آنجا کلاس طراحی سیاه‌قلم برگزار می‌شود.

● آموزش‌هایی که دیدی،

به سه ماه تابستان خلاصه شد؟

نه، من تازه علاقه‌ام را پیدا کرده‌ام و نمی‌خواهم رهایش کنم. تا الان زیر نظر مربی‌ام، خانم شهربانو علیزاده، سه ترم آموزش دیده‌ام. هر ترم، دوازده جلسه و هر جلسه یک و نیم ساعت که می‌شود پنجاه و چند ساعت آموزش و لذت!

